

Formanden: Det er kun om den foreliggende Sag, Forhandlingen i Øjeblikket drejer sig, ikke om den Sag, vi nylig afstemte over.

Borgbjerg: Det er netop den foreliggende Sag, det drejer sig om, nemlig Spørqsmaalet om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed. Den højtærede Indenrigsminister bebrejdede Københavns Kommune, at den ikke havde bevilget Penge til denne Sag. Men Københavns Kommunalbestyrelse er ikke eet med det Parti, jeg tilhører. Den bestaar, som den højtærede Minister maa vide, af to Afdelinger: Magistrat og Borgerrepræsentation, der ere ligeberettigede. I Magistraten har Højre overvejende Flertal, i Borgerrepræsentationen er det den højtærede Ministers eget Parti, som er Flertal og har været det i de 2—3 sidste Aar. Socialdemokraterne ere derimod Mindretal i Borgerrepræsentationen og meget afgjort Mindretal i Magistraten. Hvis den højtærede Indenrigsminister vil bebrejde Københavns Kommunalbestyrelse noget, kan han ikke i første Række rette denne Bebrejdelse mod det Parti, jeg tilhører, men imod de to andre Partier: Højre og Venstre. Det er rigtigt, at vi Socialdemokrater i Borgerrepræsentationen have en vis Indflydelse, og jeg søgte i min forrige Tale at godtgøre, hvorledes vi have benyttet denne Indflydelse til at fremme en Række store Arbejder ekstraordinært hurtigt. Vi have foretrukket i disse Aar at bevilge disse Penge, naar vi blot paa nogen Maade kunde afse dem. Vi have maaske endog undertiden bevilget noget mere, end vi egentlig havde Raad til at afse til ekstraordinære Arbejder, men jeg mener, vi have gjort Ret deri, thi Arbejde er bedre end Understøttelse. Det Svar, den højtærede Indenrigsminister før fremsatte, var ikke Svar paa, hvad jeg havde sagt. Den højtærede Minister havde sagt, at Byraadene kunde lige saa godt undskyldte sig som Københavns Kommunalbestyrelse, men dertil svarede jeg, at det var urigtigt. Byraadene kunne selv sætte Skatteprocenten op, det kan Københavns Kommunalbestyrelse ikke. Saa svarede Ministeren, at der ogsaa var en Grænse for,

hvad Byraadene kunde gøre. Ja, det er der, men denne Grænse er elastisk, den kan stadig bevæges opad. Derimod er Grænsen for Københavns Kommunalbestyrelse urokkelig fast og kan ikke flyttes, det kan den højtærede Indenrigsminister ikke komme bort fra. Vil man derfor stille Krav til os, have vi ogsaa Ret til at stille Krav til Regeringen om snarest muligt at skaffe os, hvad vi forlange, nemlig det samme finansielle Selvstyre som i de andre Kommuner. Hvorfor skal ikke Københavns Kommune i denne Retning have samme Ret som alle andre Kommuner Landet over?

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ovesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til det Udvalg, som det nylig blev vedtaget at nedsætte angaaende Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen, Torsdag, Kl. 1, med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse og

Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

2) Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1900—1901.